

Тогазъ тѣ ще просвѣтнатъ!

„Тогазъ праведнитъ ще просвѣтнатъ, като слънцето въ Царството на Отца си.

Който има уши да слуша, нека слуша.“

Христосъ казва: „тогазъ“. Кога? т. е. въ бъдеще. Бъдещето — това е пжтътъ, който има да се извърви; миналото е пжтътъ, който е извървенъ; а настоящето е почивка. Има три нѣща важни: „Праведнитъ ще просвѣтнатъ въ Царството на Отца си.“ Той не казва, че на земята ще просвѣтнатъ, или горѣ на небето ще просвѣтнатъ, но опрѣдѣля точно: ще просвѣтнатъ въ Царството на Отца си. Дѣ е това царство? Това не е царство на природата, понеже домътъ на природата е домъ за възпитание на малкитѣ дѣца. Тамъ има прѣчица, има тояжка. Туй знание, разбира се, е недостъпно за хора съ обикновени умове. Туй, което азъ ви говоря, не е за обикновени умове. Но вие ще ми възразите: „Какви сж нашитѣ умове?“ — Ако не ме разбирате, вашитѣ умове сж обикновени; ако ме разбирате, умоветѣ ви сж необикновени. Щомъ разбирате математиката, умоветѣ ви сж необикновени; а щомъ не я разбирате — умоветѣ ви сж обикновени. Думата „праведенъ“ не е такава празна дума, както сега я разбирате: праведникъ. Христосъ влага нѣщо особено въ тази дума. „Праведнитъ ще просвѣтнатъ,“ значи, правда, въ която има свѣтлина.